

2 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawach połączonych C-96/03 i C-97/03 A. Tempelman przeciwko Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (¹) (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Rolnictwo — Zwalczanie pryszczycy — Tymczasowe środki ochronne przyjęte jako uzupełnienie środków przewidzianych dyrektywą 85/511/EWG — Uprawnienia Państw Członkowskich)

(2005/C 115/05)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawach połączonych C-96/03 i C-97/03, mających za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy), postanowieniem z dnia 7 stycznia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 marca 2003 r., w postępowaniu: A. Tempelman (C-96/03), Małżonkowie T. H. J. M. van Schaijk (C-97/03) przeciwko Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský i U. Lohmus, sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Zważywszy, iż pryszczycza jest chorobą, która stanowi poważne zagrożenie dla zwierząt, art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego przyznaje Państwom Członkowskim uprawnienia do przyjęcia środków zwalczania tej choroby, które mają charakter uzupełniający w stosunku do środków przewidzianych dyrektywą Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającą środki wspólnotowe w sprawie zwalczania pryszczycy zmienioną dyrektywą Rady 90/423/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r.,

zwłaszcza uprawnienia do tego, aby polecić przystąpienie do uboju zwierząt należących do gospodarstwa przylegającego lub znajdujących się w określonym promieniu wokół gospodarstwa gdzie są zarażone zwierzęta.

Takie środki uzupełniające winny być przyjęte w poszanowaniu zamierzonych przez obowiązujące przepisy wspólnotowe celów a w szczególności dyrektywy 85/511 zmienionej dyrektywą 90/423, zasad ogólnych prawa wspólnotowego takich jak zasada proporcjonalności oraz obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 90/425.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 17 lutego 2005 r.

w sprawie C- C-215/03 Salah Oulane przeciwko Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹) (wniosek Rechtbank te 's-Gravenhage o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Swobodny przepływ osób — Prawo wjazdu i pobytu obywateli Państw Członkowskich — Obowiązek okazania dowodu osobistego bądź paszportu — Przesłanka uznania prawa pobytu — Sankcja — Zastosowanie środka w postaci aresztu celem wydalenia)

(2005/C 115/06)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-215/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) postanowieniem z dnia 12 maja 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 maja 2003 r., w postępowaniu: **Salah Oulane** przeciwko **Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), M. Ilešič i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 17 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Przepis art. 4 ust. 2 trzeciej akapit dyrektywy Rady 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i

świadczenia usług, powinien być interpretowany w ten sposób, iż uznanie przez Państwo Członkowskie prawa pobytu usługobiorcy, będącego obywatelem innego Państwa Członkowskiego, nie może być uzależnione od okazania przez tego obywatela dowodu tożsamości bądź ważnego paszportu, jeśli dowód na jego obywatelstwo może zostać przeprowadzony ponad wszelką wątpliwość za pomocą innych środków.

- 2) Przepis art. 49 WE sprzeciwia się temu, aby obywatele Państw Członkowskich podlegali w innym Państwie Członkowskim obowiązkowi okazania dowodu tożsamości bądź ważnego paszportu celem udowodnienia ich obywatelstwa, jeśli państwo to nie nakłada ogólnego obowiązku wykazywania tożsamości na własnych obywateli, zezwalając im na udowodnienie ich tożsamości za pomocą wszelkich środków dopuszczalnych w świetle prawa krajowego.
- 3) Środek w postaci aresztu wobec obywatela innego Państwa Członkowskiego celem jego wydalenia zastosowany z powodu nieokazania dowodu tożsamości bądź ważnego paszportu, nawet w braku zagrożenia dla porządku publicznego, stanowi nieuzasadnioną przeszkodę w swobodzie świadczenia usług, a co za tym idzie, narusza przepis art. 49 WE.
- 4) Na obywatelach Państw Członkowskich jako na usługobiorcach spoczywa ciężar przedstawienia dowodów potwierdzających legalność ich pobytu. W braku takiego dowodu przyjmujące Państwo Członkowskie może zastosować środek w postaci wydalenia w granicach wyznaczonych przez prawo wspólnotowe.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.7.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-235/03 QDQ Media SA przeciwko Alejandro Omedasowi Lesze (¹) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia nr 35 de Barcelona)

(Dyrektywa 2000/35/WE — Pojęcie kosztów odzyskiwania należności — Koszty procuradora lub adwokata w postępowaniu sądowym w przypadku, gdy skorzystanie z tych pomocników procesowych nie jest obowiązkowe — Niemożność włączenia do kosztów postępowania na podstawie prawa krajowego — Niemożność powołania dyrektywy wobec podmiotu prywatnego)

(2005/C 115/07)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-235/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie preju-

dycjalnym, złożony przez Juzgado de Primera Instancia nr 35 de Barcelona (Hiszpania) postanowieniem z dnia 5 maja 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 czerwca 2003 r., w postępowaniu: **QDQ Media SA** przeciwko **Alejandro Omedasowi Lesze**, Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W braku możliwości włączenia na podstawie prawa krajowego do zestawienia kosztów postępowania, którymi mógłby zostać obciążony podmiot prywatny zobowiązany z tytułu należności związanej z jego działalnością zawodową, kosztów wynikających z udziału adwokata lub procuradora na rzecz wierzyciela w postępowaniu sądowym mającym na celu odzyskanie tej należności, dyrektywa 2000/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych nie może służyć sama w sobie jako podstawa takiej możliwości.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.7.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-336/03 easyCar (UK) Ltd przeciwko Office of Fair Trading (¹) (wniosek High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Ochrona konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość — Dyrektywa 97/7/WE — Umowy o świadczenie usług w zakresie transportu — Pojęcie — Umowy o wynajem samochodów)

(2005/C 115/08)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-336/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Zjednoczone Królestwo), postanowieniem z dnia 21 lipca, 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 lipca 2003 r., w postępowaniu **easyCar (UK) Ltd** przeciwko **Office of Fair Trading**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann i M. Ilešič (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: